

December daargelaten.

Vergeeten pagina's de laatste spraken af
gezegd: de kortste dagen om doorheen te slapen
de nacht bij lange na om-niet te maken

Nog steeds december duurt maar door en door
dit jaar gaat uwe ik maar moeizaam telaar
uitgestelde zeventkwarts opgenomen af te tikken

In maanden van nul uur nul
nul en nul en op volg waarde
de klok slaat ergens op - twaalf keer

Wij knallen huishen zamen korte lantjes
en weten weer hoe laat het is
en het beter anders want twee voor

De tijd doet verder van ons weg
ze draait haar kolk om in de fles
nog steeds niet meer, december daargelaten.

Palescue dec. 15
jan. 16
altijd 13 juli 2016.

Palescue: Weg is altijd ergens, Titel 2, Verzameling uit de gele ordner

€ 15,99 (inclusief verzendkosten) Uitgeverij Boekscout, 2016 ISBN: 978-94-022-2944-8

De bundel - Weg is altijd ergens, Titel 2: Verzameling uit de gele ordner - is een selectie van bijna 1 op de 3 teksten, geschreven in ongeveer 1/3 van Palescue's huidige leven.

De naam Palescue is samengesteld uit de letters voor Cees Paul. Zo, dat is alvast duidelijk.

Ook kan ik verklappen dat het symbool op de voorkant van deze bundel staat voor C.P. Zo kon ik al met de typemachine mijn gedichten ondertekenen.

Na de middelbare school ging ik geschiedenis studeren in Utrecht waar ik een kwart eeuw bleef hangen. Inmiddels woon ik weer tussen heuvelrug en horizon.

De gele ordner die wordt genoemd in de ondertitel is de tweede die ik heb gevuld, tussen circa 1991 en 2006.

Ongeveer tien jaar daarvoor begon ik mijn werk te verzamelen in een antieke, grijze ordner. Een selectie daarvan verscheen in 1994 als *Caesars Paleis*, zeg maar Titel 1, in eigen beheer en is niet meer verkrijgbaar.

Deze bundel is dus een selectie uit de tweede ordner, met, om het verhaal rond te maken, een paar oudere gedichten en nieuwere.

De afgelopen tien jaar heb ik een derde, witte ordner volgeschreven en de verste verezen verzamel ik nu in een blauwe.

<|.>

>> De titel wekt meteen mijn interesse en bij het eerste gedicht weet ik het al: deze bundel wil ik helemaal lezen. Je speelt met woorden op een manier die laat doorschemeren dat je kennis van taal en een uitgebreid vocabulaire bezit. De diepere lagen in de gedichten doen de lezer stilstaan en nadenken bij wat hij zojuist gelezen heeft.

Prachtig zijn de net niet kloppende bewoordingen die zoveel sfeer en herkenning oproepen, zoals bijvoorbeeld: - de kamerplanten zijn bijna / nog steeds niet dood - of: - van jou haat ik het liefst. <<

<|.>

Kijk voor meer van zijn hand op Palescue.com.

Palescue is ook te zien en te horen op YouTube.

<|.>

M: +31 6 83 65 92 65 | E: cpcapaul@gmail.com | <https://palescue.com>

(foto: Katja Sobrino)

Door verschuivingen in een laat stadium van de productie van dit boek zijn de paginanummers in 'Extra's' verschoven. De verwijzing naar het titelgedicht moet dus naar pagina 43 zijn, in plaats van 38.

De Inhoudsopgave is overigens correct.

De juiste pagina's onder **Tenslotte een paar opmerkingen bij:**

- * p.5, *Inleiding*: dit was de inleiding op "Palescue Verhaalt" - een keuze uit de gedichten zoals voorgedragen op de Kunstroute Soest 2009 onder begeleiding van improvisaties op piano door Gert Muts.
- * p.10, *Niets*: 'je' = een woord, een beeld, geboetseerd naar 'ik', ook maar een woord wat, zonder andere, letterlijk zinloos is.
- * p.14, *Sleutel*: ook vertaald in het Frans.
- * p.28, *Als het ware*: een droom, ook vertaald in het Engels; 9 oktober 2002.
- * p.31, *Zo maar avond*: midzomernacht 2002. In de avond van de langste dag fietste ik langs de gesloten Soyafabriek en De Sluisjes in het Merwedekanaal. De fabriek werd ontmanteld. Toch brandden er nog lichten en in een kaalgeslagen kantine zaten 3 mensen. De man in het wit zag ik eerder die dag toen ik op m'n werk, vijf hoog, uit het raam keek. Hij liep op een dakterras aan de overkant van de straat en was opeens uit het zicht verdwenen. Ik stelde me voor dat hij, achteloos, zelfmoord had gepleegd. Hij bleek gewoon naar binnen te zijn gegaan. Ook moet ik vermelden dat mijn werk op de Spuistraat was en dat daar kluizen zijn.
- * p.40, *Zittende bomen op rechte stoelen*: dit verbeeldt de beeldengroep 'Spirit of the Forest', gemeentehuis Soest, door Calevi Tenhovaara (1940-2009).
- * p.42, *КАПИТАН (Kapitan)*: Numerologisch zou mijn levenscijfer 6 zijn, wat staat voor Eenzaamheid, zei mijn Russische collega Lada Donker.
- * p.44, *In de lus*: met op de achtergrond Fear and Loathing in Las Vegas - Film by Terry Gilliam, Book by Hunter S. Thompson.
- * p.48, *Bonanza*: eigenlijk een antireactie/synthese van 2 voorgaande teksten. Het gaat uiteindelijk om taal voordat het taal wordt, pré-talige klanken. Wat is een woord waard? Wat je wil zeggen is onzinnig.
- * p.49, *Stilleven*: op een ongeschilderd tafereel met het beeldje 'Vergankelijkheid' (1992) door Joke Meeüse en het overhemd van Noël Guffens; 1992.